

Clarum verò est. Omnes enim violenti sunt duri sicuti etiã scrinia & valvæ quãdo aperiuntur violẽter & acis & ferri. Etenim ab incudibus fit durus & mollis, quando percunt infrigiditatum iam & durum ferrum. Adhæc etiam à lima, quãdo limant & insculpunt ferramenta & ferras. Quandoquidem & tonitruorum violentissimi, sunt purissimi: & imbrium qui appellantur ragdei, ob violentiam. Celeritas enim spiritus facit vocem acutã, vis verò duram. Quare nõ solùm accidit eodẽm, quandoque acutiorem, quandoque grauiorem, sed etiam duriorẽ & molliorem. Etiam si aliqui existunt ob duritiem arteriarum voces fieri duras, errantes. Hoc enim parum quid cõfert omnino, sed spiritus facta percussio violẽter à pulmone. Sicuti. n. etiã corpora, aliorum quedam sunt humida & mollia: aliorũ verò, dura & intensa: eodẽ modo etiam pulmo. Quare ex hisquidẽ mollis excidit spiritus, ex illis verò durus & violentus. Quandoquidem, cur arteriam paucam quandã accidat præbere potentiã, facile est videre. Nulla enim est arteria dura, sicuti tibiẽ, nihilominus per id & per hæc lato spiritu, hi molliter quidẽ tibiis sonant, illi verò duriter. Clarũ verò id est etiã ab ipso sensu. Etenim si quis intendat spiritũ violentius, statim vox fit durior ob violentiã, etsi sit mollior. Eodẽ modo etiã intuba. Quare omnes quando bacchãtur, remittũt in tuba spiritus intensionẽ, vt faciant sonũ quãm mollissimũ; clarũ verò etiam est in organis. Etenim cõorta chorda, sicuti dictũ est, voces facit duriores, & ambusta cornua si quis tangat chordas manibus violẽter & non molliter, necesse est etiã redditionẽ ipsam ita rursus facere violentiorẽ. minus verò contorta & crudiora cornua, voces faciunt molliores, & longiora organa. Aeris enim percussiones, & tardiores, & molliores sunt ob lõgitudines locorũ, in grauiorib. verò durissimæ ob cõstitutionẽ chordarũ, manifestũ verò est. Eiusdẽ. n. organi, duriores accidit fieri voces, quando quis in medio tetigerit chordas, quia ipsarũ magis ea que ad iugũ & chorditẽsiũ, in-

A φανερόν δὲ ὅτι. πάντες γὰρ οἱ βίαιαι, γίνονται σκληροί. καὶ δὲ ἀπὸ καὶ τῆς κλειψίονος καὶ τῆς στροφῆας, ὅταν ἀνοίγῃται βίαιως, καὶ τὸ χεῖρον καὶ τὸ σιδήρεον. καὶ γὰρ δὸπὸ τῆ ἀκμόνων γίνονται σκληροὺς καὶ μαλακοὺς, ὅταν ἐλαύωσι κατεψυγμένον καὶ σκληρὸν ἢ δὴ τὸν σιδήρεον. ἐπὶ δὲ δὸπὸ τῆς πίστεως, ὅταν βινώσῃ καὶ χεῖρῶσι τὰ σιδήρια καὶ τὸν ἀφίονος ἐπέ-

B καὶ τῆς βροχίτιδος αἱ βίαια, γίνονται σκληρόταται, καὶ τῆς ὑδάτων τὰ κλειούμενα βελήνια πλὴν βίαιων. ἢ μὲν γὰρ ταχυτῆς τῆς πνύματος, ποιεῖ πλὴν φωνῆ ὄξεια· ἢ δὲ βίαια, σκληρὰν. διόπερ οὐ μόνον συμβαίνει τῶν αὐτοῖς ὅτι μὲν ὄξύτεραν, ὅτι δὲ βαρυτέραν, ἀλλὰ καὶ σκληροτέραν καὶ μαλακωτέραν. καὶ τοις πῆξις ἴσασι ἀμειβοῖσι, διὰ τὴ σκληρότητα τῆς ἀφίονος, τὰς φωνὰς γίνονται σκληροὺς, διαμαρτυροῦντες· ὅτι μὲν γὰρ βραχυῦτι συμβαλλεται πᾶντι αἰσ· ἀλλ' ἢ τῆς πνύματος γηγυμῆσι πληγῆ βίαιως ὑπὸ τῆς πνύματος, αἰσῶν γὰρ καὶ τὰ σώματα, τῆς μὲν ὅταν ὑγρὰ καὶ μαλακῆ, τῆς δὲ, σκληρῆ καὶ σύντενα· τῶν αὐτῶν ὄσον καὶ ὁ πνύμων. διόπερ τῆς μὲν, μαλακὸν ἐκπέπῃ τὸ πνύμα, τῆς δὲ, σκληρὸν καὶ βίαιον· ἐπεὶ, διότι γὰρ πλὴν ἀφίονος αὐτῶν μικρὰ πᾶσα συμβαίνει πα-

D βρέχεσθαι δὴ ἀμῶν. ῥάδιον συνιδεῖν. ἰδέμεν γὰρ ὅτι ἀφίονος σκληρῆ τοῖς αὐτοῖς ὁμοίως· ἀλλ' ἔστι ἢ πῶν δι' αὐτῶν καὶ διὰ τούτων φερεθῆναι τῆς πνύματος, οἱ μὲν μαλακῶς αὐλοῦσιν, οἱ δὲ, σκληρῶς. θῆλον δὲ πῶν ἔστι καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀφίονος. καὶ γὰρ, αὐτῶν πῆξις το πνύμα βίαιῶν ἔσται, ἢ φωνῆ γίγνεται σκληροτέρα διὰ πλὴν βίαιον, καὶ ἢ

E μελακωτέραν. τὸν αὐτῶν δὲ ὄσον καὶ ὅτι τ' σάλπιγξος. διὸ καὶ πῶν, ὅταν κομίζωσιν, αἰάσιν ἐν τῇ σάλπιγγι πλὴν τῆς πνύματος σωτηρίαν, ὅπως αἰ ποίωσιν τὸν ἦχον ὡς μαλακώτατον. φανερόν δὲ ἔστι καὶ ὅτι τῆς ὀργάνων. καὶ γὰρ αἱ κατεστραμμένα χορδαὶ καὶ ἀπὸ εἰρη, τὰς φωνὰς ποίωσι σκλη-

ροτέρας, καὶ τὰ κατωπῆμενα τῆς κλειψίονος. καὶ τις ἀπῆνται τῆς χορδῶν τῆς χερσὶ βίαιως καὶ μὴ μαλακῶς ἀίγῃ καὶ ἢ ἀπὸ πόσον αὐτὰς ἔτι πάλιν ποιεῖται βιωτέραν. αἱ δὲ ἢ πῶν κατεστραμμένα, καὶ τὰ ὁμοίωτα τῆς κλειψίονος, τὰς φωνὰς ποιεῖ μαλακώτερας καὶ τὰ μακρότερα τῆ ὀργάνων. αἱ γὰρ τῆ ἀέρος πληγῆ, καὶ βραδυτέραν καὶ μαλακώτερα γίνονται, διὰ τὰ μήκη τῆς τῶν αἰσῶν ἢ πῶν τῆ βαρυτέραν, σκληρόταται, διὰ πλὴν κατεστῆσιν τῆς χορδῶν. θῆλον δὲ ὅτι καὶ γὰρ αὐτῶν τῆ ὀργάνων σκληροτέρας συμβαίνει γίνονται τὰς φωνὰς, ὅταν μὴ καὶ μέσον τις ἀπῆνται τῆς χορδῶν, διὰ τὸ μέλλον αὐτῶν τῆς ζυγῆ καὶ τῆς χορδῶν τῶν κατατεταθῶν.

συμβαίνει